

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:

за България годиш. . 6 л.
за 6 мѣсеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣткавица“ — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издателъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:
60 ст. на първа страница
и 40 ст. на четвърта стра-
ница за гармонденъ редъ.

За обявления на сѣдеб-
ните пристави се плаща
по 0'2 ст. на дума.

Неплатени и не се
приемаатъ.
Разсрочка не се връща.

БРАТИЯ ВИЧЕВИ

ВАРНА.

Търговия съ разни колониални турски сто-
ки. Постояненъ депозитъ отъ първокачест-
вени Балкански прѣсенъ кашкавалъ, свин-
ско масло и прѣсно сирене на квадратчета
въ тенекета, които се продаватъ съ най-
износни цѣни. 5—10

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5161.

гр. Варна, 9 Априлъ 1910 год.

На 26-й Май 1910 год. часа до 4 слѣдъ пладне, въ поме-
щението на Варненското Градско Общинско Управление ще се
произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване на прѣд-
приемачъ:

Направата на канализацията на гр. Варна.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на
2,000,000 (два милиона) лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ търга трѣбва, съгласно
чл. 49 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия, да внесатъ
залогъ 50% въху тая стойностъ, а именно, 100,000 (сто хиляди)
лева, въ удостовѣрение отъ Българската Народна Банка или
Земледѣлческата Банка.

Прѣдложенията за намаление или увеличение
трѣбва да ставатъ върху единичнитѣ цѣни, въ
проценти, безъ дробни.

Конкурентитѣ трѣбва да се съобразяватъ и съ членоветѣ
11, 12, 13 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. Тѣ
сж длъжни да укажатъ въ офертитѣ си за какъвъ видъ канали
сж крѣгло напрѣчно сѣчение, съединителни парчета (отклонения)
и крайулични утоци офериратъ, за цементабетонени или за каме-
нинови и отъ гдѣ ще бждатъ доставени тия материали, — отъ
чужбина или ще бждатъ мѣстни.

Тържната комисиия ще приема прѣдложенията до горѣозна-
чения девъ и часъ. Слѣдъ това никакви прѣдложения или заяв-
ления не ще се взематъ подъ внимание.

Книжата могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ
канцеларията на водоснабдението и канализацията при Варнен.
Град. Общ. Управление.

ПИВНИЦА

БАТЕМБЕРГЪ

Явява на варненскитѣ граждани, че въ пивница-
та се точи винаги прѣсна бира. Любителитѣ на пиво
и вина само тукъ ще намѣрятъ

ОТЛЕЖАЛО ПИВО „ГАЛАТА“

типъ пилзенски, черна бира, прочутитѣ старозагорски
винени коняци и мастина, бѣли и черни
натурални вина и пелинъ.

ЗАКУСКИ БЕЗПЛАТНО.

Прислуга бърза и вежлива.

6—10

Съдържателъ: Г. Ж. Андрѣйчевъ.

Всеобщо роптание.

България брой четири милио-
на жители — и всичкитѣ царя
счита за „вѣрни“ поданици. Но
той забравя мѣдритѣ думи на
Маркъ Аврелий: „Не бихъ же-
лалъ да бжда царъ на ония по-
даници, които не желаятъ да бж-
дѣтъ такъва“. За щастие на
спокойно царствующия Ферди-
нандъ, дълбоката древня фило-
софит на Маркъ Аврелий още
не е усвоена отъ българскитѣ
граждани. Ние не сме достиг-
нали до такова високо разби-
ране на пѣщата, до такава ви-
сока политическа култура, та да
стѣпимъ въ неравна борба съ
владѣющата монархическа си-
стема. Този маниеръ спада въ
политическата програма на кла-
сическитѣ демагози Такевъ —
Малиновъ; бидейки въ опози-
ция, тѣ непрѣстанно сочеха, че
злото било въ двореца; че царя
се обкрѣжавалъ съ най-долни и
нископробни личности; че той
фаворизиралъ обирачитѣ на
държавната хазна; че той под-
готвявалъ гибелта на Бълга-
рия и още какви не укори. И
затова — като вѣнецъ на всич-
ко — тѣ провъзгласяваха ре-
публиканското управление.

Дали царя е лишенъ отъ тия
най-елементарни добродѣтели,
ний не можемъ да знаемъ. Но
едно, което е ясно, очевидно и
ослѣпително за всички, то не

може да избѣгне и отъ бистрия
погледъ на царя. И затова не-
вижданieto и незнанието не мо-
же да служи за оправдание. Че-
три милиона жители, четири ми-
лиона недоволни българи пори-
цаватъ днешнитѣ кървави у-
правници. Българския народъ
оттѣгли довѣрието си отъ тѣхъ,
което, впрочемъ, той никогашъ
не имъ е давалъ. Царя не може
да си прави оглушки и не може
да не види тази застрашителна
стихийна вѣлия, която се носи
по цѣлата страна. Обществото
не може да се помири съ ми-
сльта, че неговитѣ сѣдбини се
направляватъ отъ подли, некъ-
дърни и поставени подъ запрѣ-
щение хора. Днешнитѣ управ-
ници грубо погазиха свѣщен-
нитѣ принципи на свободата и
народовластieto, тѣ цинично се
подиграха съ свѣтитѣ надѣжди
на четири милионенъ народъ.
По-нататъшното имъ стоенне
на власть, това ще да означава
засилването на анархията, гроз-
нитѣ послѣдаци отъ която всѣ-
кой може да прѣдугади.

Народа нѣма нужда да се мо-
ли, защото той е върховния
господаръ на страната; но, въ
критически врѣмена, като днеш-
нитѣ, той е длъженъ да наумява
на царя задлѣженията му къмъ
законитѣ и нацията.

Какво мисли царя? Ще се

крпе ли той подъ сѣнката на оная фикция на привидна неотговорност? На това близко-то бждще ще даде отговоръ. На всѣки случай, спорѣдъ императивната повеля на конституцията, *царя е натоваренъ да упражнява върховенъ надзоръ върху управлението на държавата.* Народа даде най-високъ и осезателенъ изразъ на своето дълбоко негодувание — той не може повече да търпи опръсканитѣ съ невинна българска кръвъ недостойни управници. Ако царя не се вслуша въ тъй ясно изразеното общественно мнѣние за да изпълни дългътъ, който му се налага отъ ясното прѣдписание на дѣйствующитѣ закони, тогава всѣкой ще си омирежцѣтъ и ще дѣйствува по-своему. Кой би желалъ този нежелателенъ край, туй фатално стѣчение на събитията?

При доброто управление прѣдвидливостта е най-цѣяното качество, но тя е особено потребна за мѣдритѣ владѣтели.

Рускитѣ Офицери били криви.

Крадатъ военнитѣ министри,
Крадатъ приемни комисии,
Крадатъ интенданти,
Крадатъ генерали,
Крадатъ подпоручици,
Цѣлото поколение отъ нашето старо офицерство е въспряло наклонноститѣ отъ руското офицерство.
„Дневникъ“, 1909 г. брой 2601.

Ако има свѣтла страница въ нашата новѣйша история, то сж побѣдитѣ ни въ 1878 г. Само 6 мѣсеца ни дѣлатъ отъ 25 годишната на тѣзи славни побѣди. А официална история за сѣрбско-българската война още нѣма. „Воененъ журналъ“ и „Военни извѣстия“ се издаватъ, за да се печататъ всевъзможни дивотии и за да се открива единъ членъ отъ Славейковщината, но не и да се поддържатъ въ армията бойни традиции. Да се поддържатъ такива традиции — това значи да се увѣковечаватъ дѣлата на Бендеревъ, Узуневъ, Владимиръ Ивановъ, Хр. Поповъ и др. А това не е въ интереса на прѣстолоустройствитѣ, прѣстолокрѣпигелитѣ и прѣстолоустройствитѣ. За Българския народъ, датата 2 Августъ 1887 г. трѣбва да ожде най-важна въ историята; въ паметта на българския народъ трѣбва да се впи-

ватъ пмената на разни „патриоти“ и „спасители“, които спасяватъ България за себе си и за своитѣ вдовци.

Всичко може да се фалшифицира, но не и историята. Въ историята всѣки дѣятелъ занимава заслуженото мѣсто. Щомъ е тъй, история за сѣрбско-българската война не трѣбва да се издава. Защото въ тази история трѣбва да се спомене за подготовката, организацията, дисциплината и майката на българската армия, която при Сливница, Пиротъ, Видинъ, Гургулята прослави българското име, заложи фундаментъ на първенствующо положение на Българския народъ между народитѣ на Балканския полуостровъ. А да се спомене за подобни нѣща може не иначе, освѣтѣ да се похвали дѣятелността на рускитѣ офицери. Защото българитѣ побѣдиха съ умѣнието по руски да се стрѣля, по руски да се мушка съ щикъ, по руски да се върви напредъ, по руски да се вика ура, по руски да се умира. Още трѣбва да се признае, че както бѣше безкористна освободителната война, тъй и службата на рускитѣ офицери въ българската армия бѣше съпроводена съ едно крайно сѣрдечно доброжелателство да се направи всичко възможно, за да се обезпечи народната отбрана отъ такъвъ хищникъ и измѣнникъ на славянството, какъвто въ 1885 год. испъкна на историческата сцена Миланъ.

Знаятъ демонъ може всичко да допустне, но не и да се каже добра дума за дѣятелността на рускитѣ офицери, бивши инструктори. И това му се вицѣло малко. Той е намѣрилъ оржия въ лицето на безсѣвѣстнитѣ и продажни редактори на в. „Дневникъ“, за да черни бившитѣ руски инструктори.

Българското военно министерство въ продължение на 8 години (1878 | 1885 г.) се управлява отъ руски генерали Золотаревъ, Паренсовъ, Ериротъ, Криловъ, Каулбарсъ и Кантакузинъ. Крадци ли бѣха споменатитѣ генерали?

Въздигнаха ли нѣйде въ България или въ Русия кжци — дворци? Кой отъ рускитѣ офицери, бивши инструктори въ българската армия, станаха впоследствие строители на желѣзници (Мездра—Видинъ се строи отъ запасния генералъ Р. Петровъ, Дюбия — Добричъ — отъ запаснитѣ офицери Моловъ, Мирковъ и Поповъ), на кейове (свищовскитѣ кей се строи отъ запасния генер. Бочевъ), на кжци — дворци, вили и пр.?

Лоши ли сж били рускитѣ офицери, добри ли сж били — да убѣждаватъ военнитѣ бюджети.

I положение.

Българската армия се командува отъ руски офицери.

Военни разходи.

Год.	Редовни	Допълнителни	Всичко
1879	8000000	1858000	9858000
1880	11250000	750000	12000000
1881	11249999	836485	12086484
1882	12927379	815490	13742869
1883	13974230	300000	14274230
1884	11000000	2899822	13899822
1885	13579231	300600	13899831

Всичко 89671236

Години

Години	Население
1879	1979810
1880	1998983
1881	2020633
1882	2072299
1883	2098627
1884	2046303
1885	2125229

Всичко 14341944 жители

Като раздѣлимъ 89671236 лв. на 14341944 жители, ще намѣримъ, че сѣдно на единъ жителъ въ година се пада воененъ данѣкъ 6 л. и 25 ст. Да се обърне внимание на тѣзи цифри.

II Положение.

Българската армия се командува отъ български офицери — „патриоти“ и „спасители.“

Военни разходи.

Год.	Редовни	Допълнит.	Всичко.
1886	19392000	7323000	26715000
1887	18207000	6083000	24290000
1888	23225000	4656000	27881000
1889	23254000	4270000	27730000
1890	23908000	5998000	29906000
1891	20617000	11180000	31725000
1892	21856000	21646000	43502000
1893	23947000	5832000	29779000
1894	22475000	4100000	26575000

Всичко 163708000 л.

Години.

Години.	Население.
1886	2104056
1887	3137505
1888	3169671
1889	3200485
1890	3231599
1891	3263016
1892	3294787
1893	3336276
1894	3387995

Всичко 29,125,340 жит.

Като раздѣлимъ 263,708,000 лева на 29,125,340 жители, ще намѣримъ, че сѣдно на единъ жителъ въ година се пада воененъ данѣкъ 9 лева 5 ст. Значи, повече отъ първото положение (9.05—6.25) на 2 лева 80 стот. Като помножимъ 29,125,340 жители на 2 лева 80 стот. ще намѣримъ, че „патриотитѣ“ и „спасителитѣ“ въ продължение на 9 години сж стрували 81,550,952 лева повече на България, отколкото сж стрували рускитѣ офицери, които приготвиха армия за Сливница и Пиротъ.

III Положение.

Българската армия се командува отъ служители на личния режимъ и отъ герои на „неизбѣжната фаза.“

Военни разходи.

Год.	Редовни.	Допълнит.	Всичко.
1895	22413000	361000	26023000
1896	2475000	1125000	23600000
1897	2210400	807000	22911000
1898	23385000	388000	27193000
1899	22466000	3070000	25536000
1900	20773000	3927000	24700000
1901	20327000	115000	20442000
1902	20431000	2061000	22492000
1903	23310000	33113000	56423000
1904	26363000	46257000	72620000
1905	23540000	7981000	34521000
1906	27817000	31890672	59707672
1907	28812000	61114341	89926341

Всичко 506095013 л.

Години.

Години.	Население.
1895	3,441,517
1896	3,493,852
1897	3,548,014
1898	3,603,017
1899	3,658,872
1900	3,715,593
1901	3,772,440
1902	3,829,391
1903	3,887,201
1904	3,945,885
1905	4,005,455
1906	4,065,912
1907	4,127,304

Всичко 49,093,463 жит.

Като раздѣлимъ 506,095,013 лева на 49,093,463 жители, ще намѣримъ, че сѣдно на единъ жителъ въ година се пада воененъ данѣкъ 10 лева 31 стот. Значи, повече отъ първото положение (10.31—6.25) на 4 л. 6 ст. Като помножимъ 49,093,463 жители на 4 лева 6 ст.; ще намѣримъ, че въ продължение на 13 г. личниятъ режимъ и „неизбѣжната фаза“ причинили на България 149,319,459 лева 78 стот. повече военни разходи, отколкото сж причинили рускитѣ офицери въ началото на нашия свободенъ животъ.

Приложение.

Сѣдно на 1 жит. въ година воененъ данѣкъ. Повече натоварени отъ н.ч. военно управление на:
I полож. (1879—1885 г.)
Командуващъ рус. офиц. 6 л. 25 ст.
II полож. (1886—1894 г.)
Команд. „патр.“ и „спас.“ 9 „ 05 „ 8155052 л.
III полож. (1895—1907 г.)
Лич. реж. и „неизбѣжната фаза“ 10 „ 31 19931855978
Всичко 23087041178

Тѣзи цифри доказватъ, че рускитѣ офицери не сж кради, нито сж имали наклонности да крадатъ. Българскитѣ офицери не сж се учили отъ рускитѣ офицери да крадатъ, защото отъ 1879 г. до 1885 г., когато българската армия се командува отъ руски офицери, нито единъ български офицеръ се улови въ кражба. До 1886 г. въ София нѣмаше кжца, която да принадлежи на български офицеръ. Сега 25% отъ най-хубавитѣ софийски кжци принадлежатъ на офицери. Слѣдователно, българскитѣ офицери се научиха да крадатъ отъ онии, които обявиха, че за патриотически дѣла трѣбватъ „развързани ржцѣ.“

ПОДЛИСТИКЪ.

Вироглавиятъ.

отъ Октавъ Прадель.

Антимъ Мокане бѣ единъ страненъ маниакъ; той току-що се прости съ живота и отиде въ лоното на смъртта за да остане логиченъ съ сѣаго-себе. Той бѣше винаги на противно мнѣние отъ онова, което се искаваше прѣдъ него. Природата не бѣше го надарила съ ония физически и морални качества, благодарение на които човѣкъ може да сполучи; при все това, съдбата всекога сж бѣла-госклонна къмъ него. Той показва своя духъ на упорито съпротивление даже прѣди да се роди. Доктора бѣше се произнесълъ, че неговото благополучно раждане е съмнително; но

при все това той се роди тутакси, слѣдъ като доктора си отиде.

Г-жа Мокане бѣше твърдѣ слаба за да кърми този смѣшникъ; затова тя услови една дойка, която му даде дѣсната гърда. Антимъ пожела да сучи само отъ лѣвата и затова другата се атрофира и бѣлната жена заприлича на нѣкой суха амазонка. Тогава имонно дойката му извади прѣктора *вироглавиятъ* и всички свикаха да го зоватъ така.

Когато започна да ходи на училище, учителитѣ му се отчаяха, защото

той всекога извършваше протвѣното на онова, което му порѣчваха. И на-казанията не помагаша, защото той винаги съумяваше да се отгърва отъ тѣхъ. Единъ пътъ бидейки затворенъ, той изнамѣри нѣкаква машинка, отъ която по-сетнѣ спечели 20 хиляди лева.

На 18 годишна възраст стана писаръ при нотариуса. Единъ денъ той му порѣча да състави едно завѣщание, съ което дарителя завѣщаваше всичко си имущество на братовчедъ си Лебланъ. Ржководимъ отъ духътъ на съпротивление — който бѣ по силенъ отъ самия него — той написа Леноаръ. Когато поднесоха завѣщанието на умирающия за да го подпише, той остана сличанъ и подскочи. Тѣмко той имаше другъ братовчедъ на име Леноаръ, когото личаваше отъ на-слѣдство въ полза на Леблана. Нему се стори, че прѣста на провидението е замѣсенъ въ тази грѣшка на писа-

ра и подписа завѣщанието, съ което прогласяваше Леноара за единственъ наследникъ. Този послѣдния, като пое наслѣдството и като се научи за случившето се, въ знакъ на благодарностъ подари сто хиляди лева на Антима.

Когато нѣкъ постъпи на военна служба, работата се усложни още повече. Слѣдъ многократни наказания за непокорство, най-сетнѣ испратиха го въ дисциплинарната рота, въ Африка. Но и тамъ неговия чудовищенъ характеръ му принесе голѣма полза. Бѣше испратена една експедиция противъ разбунтуванитѣ Кабили. Съ нѣколко войници той биде испратенъ да разузнае позицията на неприятеля. Въ планината подофицера распрѣсна своитѣ хора и заповѣда на *вироглавия* да върви по пѣтеката на дѣсно, къмъ планинския връхъ, гдѣто вѣроятно ще да бждатъ Кабилитѣ.

Щомъ подофицера се отдалечи,

Дѣтѣ загуби.

(Маркъ Твенъ и Б. Бьорнсонъ).

Общественията мисълъ въ е дълбокъ трауръ — всемирната литература изгуби своитѣ най-крупни и талантиливи прѣдставители. Недавна М. Твенъ и Б. Бьорнсонъ умрѣха.

Нѣма човѣкъ въ свѣта, който да не е слушалъ името на чувствения американски хумористъ Маркъ Твенъ. Отъ десетки години насамъ, той е заемалъ първенствующе положение въ всемирната литература. Духовитъ и язвителенъ, неговитѣ разкази и фейлетони сѣ доставлявали висока душевна наслада на всички хора. „Царя на шегобитията“ нѣма равенъ на себе си, неговия увлекателенъ хуморъ е затрогвалъ и най-безчувствения човѣкъ. И млади и стари — всички сѣ испаднали въ неудържимъ екстазъ отъ обаяното слово на високо даровития писателъ. Множество отъ разказитѣ на Твена сѣ прѣведени на български. Между другитѣ, трѣбва да споменѣмъ за увѣкателния дѣтски романъ „Приключенията на Тома Сойеръ.“ Съдържанието на тази книжка е толкова интересно и назидателно, че едва ли ще се намѣри младежъ, който да не я е прочиталъ дваждѣ и триждѣ. Но... гения на хуморътъ се прѣсели въ вѣчността и едва ли въ скоро време ще се роди неговъ достоенъ замѣстникъ. Маркъ Твенъ бѣ литературна звѣзда отъ първа величина, блясъка на която озаряваше всички тъмни и незнайни къшета на човѣшката душа.

Бьорнстерне Бьорнсонъ, знаменития Шведски писателъ и драматургъ — и той се помини въ Парижъ. Бьорнсонъ е гордостта на шведския народъ, не сжщевременно и славата на човѣшкия родъ. Близо отъ 50 години насамъ, той е работилъ неуморно въ областта на литературата и политиката. Авторъ е на множество произведения, които сѣ прѣведени на всички европейски езици. За него може да се каже, че той е ималъ противници, но неприятели никакви. Ибсенъ, Толстой и Бьорнсонъ, това сѣ неустрашимитѣ великани на човѣшката мисълъ и философия; тѣхнитѣ творения заематъ най-почетно мѣсто въ еклада на всемирната литература. Ако и чада на студения Сѣверъ, но отъ дълги години тѣ сѣ стоплювали душата на многострадалното и онеправдано човѣчество, като му посочваха пъти на прогреса и справедливостта.

Съ смъртта на Маркъ Твена и Бьорнсона, човѣчеството прѣтърпя най-тѣжка загуба. Тѣ умрѣха, но тѣхнитѣ творения за вѣчни времена ще будятъ съзнанието на хората и ще имъ наумяватъ дългътъ къмъ праведното и идеалното!

нашния Антимъ фукна по-пѣтеката отъ лѣвата страна. Едва изминилъ сто крачки, той изненада неприятеля, който именно отъ тази посока връхлиташе на французския лагеръ. Той се върна съ бързи крачки, и ададевикъ и спаси експедицията отъ внезапно нападение; затова той биде повърнатъ въ полка и бѣ награденъ съ воененъ медалъ за заслуга.

Родителитѣ му пожелаха да го ожениятъ за г-ца Ноеми Фаншанонъ: красива, добродушна, стопанка, въобще надарена съ всички добродѣтели. Обаче, той се ожени за Евгения Рондашъ, поведенито на която оставаше да се желае, нѣкъ и характера ѝ бѣ нетърпимъ. Слѣдъ единъ мѣсець, той я завари съ единъ отъ приятелитѣ си, който смутенъ отъ своята безобразна постыжка, разгърна гърдитѣ си и му извика:

— На, убий ме! Заслужавамъ си го! Той го опрости, защото не може-

Селски писма.

Г-нъ Редакторе,

Исповѣдания грѣхъ — не е грѣхъ, така казва народната мъдростъ. Като е тѣй, ще ви кажа, че до сега бѣхъ дружинкаджия, но вече се отказахъ. И какъ да не се откажишъ, брата? — Чета-чета въ „Земледѣлческо знаме“, на се пишатъ: за какво ли се трудятъ тия хора? Какво ли могатъ да сторятъ, когато политиката имъ удари на камѣтъ? — Като рѣкли: партиитѣ таквизъ, онаквизъ, „кокалановски“ „кожодерски“ и още разни други дивотии. Вѣрно е, че има лоши партии, но пѣкъ има и добри. Сетитѣ, никѣдъ по свѣта не можите да намѣрите държава, която да се управлява отъ дружинкаджии. Хора като Драгиева и Стамболийски ни заблуждаватъ ей тѣй на, защото въ дружинкаджийството намѣриха добръ гечинмекъ. Дай грошчи за календарче, дай грошчи за мѣсечна вноска, дай четири левчета за абонаментъ, и всичко хупъ въ джобовѣтъ на Драгиевци. И лѣжатъ ли се проститѣ хора като насъ. Гледашъ ги, прѣдъ насъ се явяватъ скъсани-упърпани, горкитѣ, народни мъченици! Пѣкъ я иди въ София и вижъ какъ живѣятъ: като си наредили печатницата, като напълнили магазина, просто да се замаешъ. Кога се явяватъ прѣдъ насъ, че като започнатъ да въртятъ-сучатъ, приказватъ ли приказватъ. Все за народни болки говорятъ, все за измѣнения, ограбения и многострадалния народъ се трудятъ, тѣй нѣкакъ си хала му да подобрятъ. Пуста суровица!

Разбрахме го ний, че дружинкарството е най-големата шарлатания у насъ. Да станатъ избори, за такива хора нито единъ гласъ нѣма да дадемъ. Ами какъ можемъ да гласуваме, напирѣтъ, за нашия бай Тодоръ Андрѣевъ? Я го погледъ напирѣтъ какъвъ бѣше — сега какъвъ е. Напирѣтъ вратѣтъ му бѣше като испечена керемидъ, а сега се лѣсналъ като кокона; напирѣтъ рѣпѣтъ му бѣха „попукани“, а сега бѣли като памукъ. Пѣкъ отгорѣ на това, като на дѣналъ и единъ кожухъ (купенъ най-малко за петстотинъ гроша), че като накривилъ и високия калпакъ — просто не можешъ да повѣрвашъ, че това е сжщия бай Тодоръ. Та думата ми е тамъ, че едно наполеонче на денъ за хора като бай Тодора много ярадисва. Отиватъ въ народното събрание, че каква ли могатъ да я забъркатъ? Тѣ и на единъ простъ разсиленъ джуванъ не могатъ да дадатъ, та камо ли държавни работи да управятъ. Отъ наполеончето харчатъ по два лева на денъ, а осемнайсетѣхъ турятъ въ джоба, спестяватъ доста парици за да си накупятъ ниви и волове. Е, ама такова депутатство струва ли сп?

„Вѣрующитѣ“ дуужинкаджии може

ше да се подчини на една заповѣдъ, отъ гдѣто и да иде тя. Жена му самичка поиска разводъ, но той го отблъсна.

Слѣдъ година, отъ Америка нѣкой чичо на Евгения ѝ остави въ наследство единъ милионъ долари — и *ви-рогласия* пакъ удари кѣравото!

Една дъждовна и студена вечеръ, жена му порѣча да се прѣдпазва добръ, но затуй *ви-рогласия* излѣзе безъ пардесю и чадъръ. Той заболя отъ пневмония и легна на постеля. Доктора прѣдписа церове, които той не взе и му порѣча строго да не употребява спиртни напитки, къмъ които той имаше особена слабостъ. *Ви-рогласия* още сжщата вечеръ се нагъта съ абсентъ и вермутъ — и заспа като закланъ. Когато сутринта доктора дойде и намѣри болния на крака, той си потри рѣцѣтъ и радостно продума:

да ми се поразсърдятъ, но да прощаватъ: азъ говоря самата истина. Ний се убѣдихме, че само политическитѣ партии могатъ да управляватъ държавата; колкото и грѣхове да посятъ на гърба си, но все и между тѣхъ има честни, които сѣ грижили за доброто на народа. Напирѣтъ, когато прѣди осемъ години прогресиститѣ бѣха на властъ, динъ добръ и свободно управляваха, даже и бай Тодоръ по онова време бѣше кметъ и много ги хвалеше. Защо сетитѣ остави хубавата партия, та стана дружинкаджия? Какви кусурп може да намѣри на прогресиститѣ, които той самъ подържаше при своето кметуване? За сега токкова — другъ пѣкъ повече.

Великденъ, с. Аджемлеръ.

В. Христовъ.

ХРОНИКА

Лични.

За Великденъ пристигнаха въ Варна г-жа и г-нъ Д-ръ Ходжеви. Вчера тѣ отпътуваха за София.

Варварски обичай.

Думата ни е за посрѣщанieto на Великденъ. Трѣбваше човѣкъ да присѣтствува на туй тържествено празненство за да види какъ се профанира отъ невѣзпитани и необуздани личности. Въ църквата „Св. Богородица“ бѣ се стѣклъ множество народъ: млади и стари, богати и бѣдни, въобще хора отъ всички социални слоеви. Къмъ 12 часа, цѣлото варненско духовенство — на чело съ владиката дѣдо Симеона — излѣзе прѣдъ църквата. Цѣлия площадъ около църквата бѣ буквально задрѣстенъ отъ хора. Съ запалена свѣщъ въ рѣжка, всѣкой се молише и очакваше радостнитѣ и надѣждни думи „Христосъ-въскресе“. Градския часовникъ удари 12, владиката възвести Въскресе Христово и хорътъ поде мелодично възгласа „Христосъ възкресе изъ мертвѣхъ“. Но тъкмо въ този моментъ празненството бѣ осекнато и присѣтствующитѣ богомолци едва здържаха своето дълбоко възмущение. Зачуха се непрѣстанны револверни гърмежи, отъ които не можеше нищо да се чува. Самия владика се обръщаше налѣво-надѣсно, видимо възмутенъ отъ тоя ненадѣнъ избликъ на варварски чувства. Ужъ отишле сме да си спомнимъ за великия мъченикъ на човѣчеството, който е проповѣдвалъ миръ и любовъ между хората; а между тѣмъ, ний като че ли бѣхме зрители на нѣкое хунско нашествие. Разни пияници и хаймани намѣриха удобния случай да гърмятъ до насита, и то между такава грамадна навалица. Добръ че не

се случи нѣкое нещастие, та съ кръвъ да се посрѣдне свѣтлото Въскресеие. Мнозина мислѣха, че този варварски обичай е искорененъ, то тѣ сѣ лѣгали. Вината е повече и въ мѣстната административна властъ, която не бѣше взела никакви прѣдпазителни мѣрки. Петъ души стражари бѣха достатъчни за да обезорѣжатъ екзалтиранитѣ хунхузи, които оскверниха свѣтлия християнски празникъ. Но стражари се явиха едва къмъ края на черковната служба, когато хората започнаха да се разотиватъ. Надѣмъ се, че Н. В. прѣосвѣщенство г. Симеонъ ще вземе добра бѣлѣжка отъ всеобщото възмущение, на което ставаме вѣрни тѣлкуватели и ще впуши на административната властъ да бжде повече бдителна при подобни случаи.

Министритѣ въ Варна.

Научихме се, че нѣкои отъ демократическитѣ министри завчера се вѣстили въ Варна. За какво и защо сѣ дошли, и тѣ самитѣ не знаятъ. Гледашъ ги клямяли, като че ли съ горѣща вода сѣ попарени. Напирѣтъ се пѣчеха и носѣтъ имъ не можеше да се стигне, а сега гледатъ все по тъмнитѣ улици да минуватъ. Види се, тѣ сами съзнаватъ, че сѣ велики грѣшници на грозната „демократическа“ епоха. Завчера тѣ тайно и незабѣлзано отпътуваха за София. Разбира се, че тѣ се качиха на *специаленъ тренъ*, защото демократизма не имъ позволява да пътуватъ съ обикновения тренъ. Пуста суровица!

Обиколката на г. Д-ръ Даневъ.

Г-нъ Д-ръ Даневъ, шефа на Прогресивно-либералната партия, е използвалъ Великденскитѣ празници за да направи една обиколка въ съседнитѣ държави. На връщане отъ Вена, както съобщаватъ телеграфнитѣ агенции, той се отбилъ въ Цетина, гдѣто билъ прнетъ на частна аудиенция отъ черногорския князь Николо. Навѣрно г. Даневъ ще посети и Атина, гдѣто ще има случая да се запознае по-отблизо съ тамкашнитѣ политически вѣяния. До колкото знаемъ, г. Д-ръ Даневъ е единствения български държавенъ мъжъ, който не си скѣпи времето за да посети съседнитѣ намѣ държави и отблизо да опознае тѣхнитѣ политически стрѣмежи. Надѣмъ се, че той ще даде широка гласностъ на впечатленията си отъ тази екскурзия, която прѣдставляватъ високъ общественъ интересъ.

Царско хъръ-мъръ.

Н. Ц. В. Царицата прѣкара Великденскитѣ празници въ Варна; когато дохождаше да се черкува, множество народъ се трунаше да я види. Нашиятъ български сѣ простодушни и наивни: като кажатъ царя и царицата дошли,

Азъ знаятъ, че моятъ лѣкарства ще помогнатъ.... Ето че сте оздравяли....

— Бошъ лафъ! избѣрбора *ви-рогласия*тъ.

Той пакъ се мѣтна на постелята и заяви, че е боленъ. Слѣдъ това, порѣча щото нотарписуа и роднинитѣ му да дойдатъ. Ужъ оздравялъ, а той се готвѣше да направи своето завѣщание.

Като дойдоха роднинитѣ му — желаяйки да изпълни тѣхната воля — той ги зачитваше какво искатъ да имъ завѣщае. Като си отидоха, той „продиктува на нотарписуа едно завѣщание тъкмо противно на исказанитѣ желания.

Безсъмнено, за жена си запазваше голѣмата частъ; но тя бѣ дяволита и познаваше отлично манята на човѣка, съ когото отъ дълги години живѣеше. И затова, когато той ѝ каза:

— Желая щото и ти да бждешъ доволна....

Тя го прѣкъсна и съ неприязненъ тонъ му отговори:

— Не желая нищо повече отъ овава, което ми се пада по закона; ще бжде дълбоко огорчена, ако ми оставите дори една стотинка отъ частта, съ която може да разполагате.

Ви-рогласия побърза да я назначи за универсална наследница, като уничижи всички други завѣти.

Единъ часъ по-послѣ, доктора го освидѣтелствува добръ и заяви, че неговата чудновата болѣстъ ще мине че той може още двайсетина години да поживѣе....

Ви-рогласиятъ, като чу туй прѣдсказание, побърза да изпадне въ агония.

И още прѣзъ сжщата нощъ той прѣдаде душата си на дявола, прѣдъ когото едва ли ще минуватъ шегитѣ му.

тичатъ прѣзъ глава за да удовлетвори своето праздно любопитство и да видятъ.

Царя пъкъ, по време на Великденските празници, билъ нѣкъдѣ къмъ Рилския манастиръ; а малкиятъ князе били въ царска Бистрица.

За българитѣ — и за християнитѣ въобще — Великъ-декъ е най-големия празникъ прѣзъ годината. Всѣкой се прибира въ къщата си и въ срѣдата на любимия сѣмеевъ кръгъ се готви да празнува. Царя и царицата не спазиха тази традиция и затова, види се, по тѣхенъ адресъ се говори много. Ако можеха да надникнатъ между „славнитѣ българи“, тѣ биха научили много нѣща, които не може да ставатъ достойние на печата. Но важно е да отбѣлѣжимъ факта, че версиата за „царското хъръ-мъръ“ упорно се разгласява отъ видни демократи. Защо и съ каква цѣль се пушатъ тия слухове, ний не знаемъ. Но не е само това. До денъ днешенъ демократитѣ не намираха достатъчно лѣскателни думи за да величаятъ „господаря“; а сега, при всѣка срѣща и при всѣкакъвъ случай, тѣ започнаха да укориватъ „чужденца“. Това не показва ли, че тѣ вече осѣщатъ ободрителната меризма на опозицията?

Великденски награди.

Научаваме се, че по случай Великденските празници, Н. Ц. В. царицата наградила нѣкои висши офицери отъ флотата. Ако царицата е въ нѣвѣдение на всичко онова, което се писа за работитѣ въ флота, нищо лошо не би могло да се каже; ако ли пъкъ тя е била въ течение на изнесенитѣ отъ печата позорни обстоятелства, нейното високо внимание къмъ флотскитѣ офицери се явява необяснимо. Варненци познаватъ достойни военнопочиналици и всѣка награда къмъ тѣхъ би се посрѣщала симпатично. Ний сме наклонни да вѣрваме, че царицата не е лишена отъ високи добродѣтели, но жалкото е, че тя още не познава хората въ България. Ако тя познаваше дѣятелността на героитѣ отъ флота, сигурно не би ги удостоила съ своето височайше внимание. Другъ би билъ въпроса, ако наградитѣ се раздаватъ отъ царя. Това всѣкой би счелъ въ редътъ на нѣщата, защото и чувствения финансистъ Л. Паяковъ бѣ награденъ съ златна табакерка. По начало, ний сме противъ раздаването на всѣкакви награди, защото — спорѣдъ опозиционната теория на Такева — съ това се насажда подлостта и блюдолизничеството. Но ако законитѣ въ страната позволяватъ да се върши това, би трѣбвало да се прави най-щателенъ изборъ. България е малка държава и честнитѣ хора се сочатъ съ прѣстъ, та не е трудно да се узнава кои сѣ тѣ.

Изхвърлена мина.

Миноноснитѣ една по една се прѣскаятъ и потъватъ, това чухме и разбрахме. Повече отъ това не можеше и да се очаква, защото печата разкри всички гешефтарски здѣлки около доставката на тия бракувани миноноски. Народната отбрана е повѣрена въ ржѣбитѣ на разни аферисти, които поставятъ личния интересъ по-горѣ отъ отечествения и това се знае отъ цѣлъ свѣтъ. Работата е тамъ, че у насъ е царството на подлитъ и безхарактернитѣ. Отиде си Пишонъ, заловенъ въ множество нечестиви здѣлки, остана Димитровъ; но печата посочи, че — като главенъ сѣтрудникъ на Пишона — и неговия косъмъ не ще да е чистъ. Изнесоха се поразителни факти, единъ отъ другъ по-грозни: никой не се вълнува, никой не иска да знае. Ако все тѣй върви, България ще цѣфне и завърже. Че въ флота владѣе пълна анархия, върху това никой не се съмнява. Ето, прѣди нѣколко дни, една мина, изоставена и изхвърлена, спокойно пу-

ваше близо къмъ Карантината. Трѣбваше нѣкои граждани да се заинтересуватъ и да съобщатъ, за да се залови тази мина. Ако не бѣше съгледана — ако бѣше се изгубила, държавата щѣше да изгуби повече отъ двѣ хиляди лева.

Такевъ подъ запрѣщение.

Спорѣдъ свѣденията на столичния в. „День“, върховния комитетъ на демократическата партия постановилъ щото и за напредъ Такевъ да остане министръ, „но съ условие, че нѣма да приема и разговаря съ журналисти и за всички по-важни распорѣждения ще иска съгласието на министерския свѣтъ“. Значи и демократитѣ сами признаватъ, че Такевъ е лудъ за вързване, но при все това оставатъ го да распорѣжда съ най-важното министерство. Нѣма какво да се каже: доживѣхме такива времена, че луди хора да ни управляватъ. Демократитѣ изгубиха вече въ обществото всѣкакво довѣрие, защото съ своето диво и кърваво управление тѣ надминаха стамболиститѣ. И спорѣдъ насъ, сѣдението на стамболиститѣ трѣбва да се остави за по-далечно време, когато, редомъ съ тѣхъ, обзателно ще трѣбва да отговарятъ Малиновци и Такевци.

Убийство.

Днесъ въ града стана едно грозно убийство. Двама работници се сирѣчкали и вдигнали голѣма кавга: Единия изважда ножъ и примушва другаря си въ гърдитѣ. Веднага последвала смъртта. Причината за това убийство е ничтожна: убития отказалъ да заплати дългътъ си отъ 20 лв. и затова другаря му го умъртвилъ.

КАРНО (месо) Единствения хранителенъ препаратъ, който съ успѣхъ помага на тѣлесно слаби хора; успокоява нервната система, прѣмахва безсънието, разсѣянността, прави човѣка бодъръ, енергиченъ.

Хранителнитѣ соли на Карно сѣ извлѣчени изъ растителното царство, а не отъ минералното или животинското. Карно принася голѣма услуга въ храната на хора отслабнали отъ разни болѣсти или силна работа; особено необходимо е за кърмачкитѣ майки, защото увѣличава млѣкото имъ. Одно стъкло 2 л., съ пощата 2'25 л. Дрогерия Бахърджиевъ — Варна. 5—10

Хипнотизмъ отъ професоръ Фединъ и Фонтенъ. Съ помощта на тази книга сѣки може да се научи да хипнотизира съ най-големъ успѣхъ. За поща 10 ст. Цѣна 3'50 лв. 4—10

НОВОСТЪ! Нѣма вече бѣли косми?

Слѣдъ дълги опити, най-подиръ знаменития американски медикъ д-ръ Пафтъ въ Нью-Йоркъ успѣ да изнамѣри химическа вода, която сигурно, бързо и трайно цѣри пѣрхутката, почернява побѣлѣлата коса спомога да расте буйно, като изцѣрва едновременно и пѣрхутката.

Тази вода която професоръ Торнтъ въ едно свое благодарително писмо нарича „храна за косата“ се прѣпоричва отъ много лѣкари, получени сѣ хиляди благодарности отъ дами и господа.

Едно намазване отъ д-ръ Пафтовата вода трае отъ 2—3 седмици!

Единъ флаконъ е достатъченъ за една година.

Цѣна 4 л. съ поща 5 л.

Единственъ прѣдставителъ: Търговска къща Ковачевъ — София, улица Позитано № 36 Телефонъ 292. 4—10

Иванъ Савовъ

КРОЯЧЪ и ШИВАЧЪ, улица Булевардъ „МАРИЯ ЛУИЗА.“

По случай настѣпающия лѣтенъ сезонъ съмъ се снабдилъ съ най-разнообразни и въ изобилие мостри платове отъ Френски, Английски и Български фабрики

ЗА МЪЖКИ и ДѢТСКИ КОСТЮМИ, съ изработка отъ най-модернитѣ парижки журнали.

ЦѢНИ УМѢРЕНИ.

Господа, не си считайте труда прѣди да поржчатъ другадѣ; отбийте се въ ширашницата ми за да се увѣрите.

5—5 Неудобрѣната изработка се приема назадъ.

ВАЖНО!

ВАЖНО!

ЗА МЛАДЕЖТА ПО СЛУЧАЙ ЛѢТНИЯ СЕЗОНЪ.

Обръщамъ вниманието на нуждающитѣ се отъ велосипеди за подъ наемъ, че въ ателието ми находяще се въ ул. „Пиротска“ № 11 (бив. окр. инжен.) ми се намиратъ най-здрави и леки велосипеди и ги давамъ съ най-износенъ наемъ. Сжщо въ ателието ми се намиратъ разни части за велосипеди и приемамъ да поправамъ съ най-ниски цѣни.

5—5

Съ почитание: Станко П. Станковъ.

Идеалното срѣдство

за прѣчистване въздуха е

Апаратътъ „ЛОНГЛАЙФЪ“

който автоматически, посредствомъ химикални отдѣля и разпространява необходимиятъ за дишането

ОЗОНЪ.

Апаратътъ „Лонглайфъ“ е въведенъ въ 48 държави. Въ Виена само до сега сѣ продадени повече отъ 70,000 апарата.

Обсипанъ е съ хеляди благодарности и награди. Голѣмъ складъ за Софийски, Вратчански и Кюстендилски окръзи при Ив. Г. Неврокопски — София. СКЛАДОВЕ: въ Габрово при Ст. Рибаровъ и С-пе въ Добричъ при Захари Ив. Салмански, въ Свищовъ при Юр. Ив. Бояджиевъ, въ Провадия при Асѣнъ И. Матовъ и пр.

Главно прѣдставителство и най-големъ складъ при **ДЕЧО ХР. БОЖАНОВЪ & С-ТЕ** **ВАРНА.**

БЪЛГАРСКИ ПРОСПЕКТИ БЕЗПЛАТНО И ФРАНКО.

ЦѢНАТА на тоя незамѣнимъ апаратъ е само 20 лева.

Испраца се франко всѣкъдѣ срѣщу прѣдплата отъ 5 лева, а остатъка се рабурсира.

Всѣки, който цѣни здравето си и притежава 20 л. трѣбва да си достави пѣрвата си необходимостъ

Апарата ЛОНГЛАЙФЪ.